

ДВАМА БРАТЯ (Притча за братската любов)

„Нова заповед ви давам: Да се любите един друг,
както Аз ви възлюбих,
така и вие да се любите един друг.
По това ще познаят всички, че сте Мои ученици,
ако имате любов помежду си.“
(Йоан 13:35)

Живели някога двама християни. Те били по-близки и от родни братя, делели по братски всичко, и нужди и радост, заедно решавали проблемите си и заедно си помагали. Единият брат бързал при другия да му помага и в скръб да го утешава и подкрепява. Всеки тичал към другия да прекрачи прага му и ръката му да стисне. Толкова си били близки в Господа, не знаели за дребни обиди, така както Христос учел те се обичали.

Единият обичал и другият обичал. Изглеждало, че няма такава сила, която да може да раздели двамата братя. Изглеждало, че ще бъдат заедно до гроб. Но...в приятелството им легнала пукнатина.

Кога и как, приятелите не разбрали. Изстинали братските сърца.

Но те както преди се смятали за Божии деца. Всеки се молел на Господа, но не гледал към брата си, един от друг странили и не се радвали да се видят. Уви, приятелите не забелязали, кой разкъсал братския им кръг.

Една вечер случайно се сблъскали лице в лице и не успели да се разминат. Пътят бил тесен, те се гледали в очи, минутите минавали...Господнята ръка ги събрала, но...Мълчали, мълчали и въздъхвайки дълбоко, единия казал:„Колко ни е тесно. Когато идем във вечността при Бога, ще си разделим Небето наполовина. Ще си разделим еднакво славата до трона на нашия Бог, ти ще бъдеш вдясно на Исус, аз ще бъда вляво на Него.“ Другият отговорил: „Да, разбира се, ще си разделим Небето, така да бъде.“ И братята си тръгнали бързо, неможейки да забравят обидата. Но, колкото и да е странно, тази вечер и двамата сънували едно и също нещо:как разделяли Небето на парчета. Единият делил, другият делил, тежка била работата. Трябвало да се справят и двамата, работели неистово, до изпотяване, ножицата в ръцете им святкала. Старали се без да скръстят ръце, делили Небето навсякъде. Разрязвайки сините висини, изведнъж чули някой да се смее. Кой би могъл да е това? Огледали се:зад тях стоял Сатана. И братята се събудили от ужас...О, колко била тъмна тази нощ! Всеки разбрал смисъла на съня, всеки на сутринта бързал. И двамата взели решение:един към друг да тичат! И те се срещнали, горейки от желание да забравят обидата и да се прегърнат.

„Прости ми, дойдох при теб с покаяние!“- „И ти, приятелю, прости на мен!“ „Как можахме да забравим главното!“- „Нека никой не ни разделя!“

**На небето няма „ляво”, „дясно”,
а един голям поток на любовта!**

Превод: Светлина за теб